

UCHWAŁA Nr 406 RADY MINISTRÓW

z dnia 3 czerwca 1953 r.

w sprawie właściwości organów do ustalania niektórych cen, opłat i stawek taryfowych oraz w sprawie zasad i trybu składania wniosków o ustalenie cen, opłat i stawek taryfowych oraz, określenie wytycznych do ich ustalenia.

Na podstawie art. 2 i 3 dekretu z dnia 3 czerwca 1953 r. o ustalaniu cen, opłat i stawek taryfowych (Dz. U. Nr 31, poz. 122) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego ustala w ramach wytycznych określonych przez Radę Ministrów następujące ceny, opłaty i stawki taryfowe:

- 1) ceny surowców i materiałów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych,
- 2) ceny półfabrykatów, przeznaczonych do dalszej przeróbki,
- 3) ceny artykułów przeznaczonych wyłącznie na zaopatrzenie jednostek budżetowych,
- 4) ceny artykułów przeznaczonych na eksport,
- 5) ceny odpadków użytkowych,
- 6) stawki taryfowe za przewóz przesyłek w komunikacji kolejowej, samochodowej i wodnej śródlądowej,
- 7) ceny i opłaty za usługi świadczone w obrębie gospodarki uspołecznionej.

2. Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego może przekazać właściwemu ministrowi (kierownikowi urzędu centralnego) uprawnienia do:

- 1) ustalania cen w obrocie między podległymi mu jednostkami organizacyjnymi oraz opłat i taryf za usługi świadczone pomiędzy tymi jednostkami,

- 2) ustalania cen i opłat na dostawy, roboty i usługi nietypowe, nie objęte obowiązującymi cennikami,
- 3) ustalania cen i stawek taryfowych stanowiących uzupełnienie obowiązujących cenników lub taryf — zgodnie z zasadami tych cenników lub taryf.

3. Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego może przekazać prezydiom wojewódzkich rad narodowych ustalenie cen artykułów wymienionych w ust. 1, a służących celom bezpośredniego zaopatrzenia lokalnego przemysłu.

§ 2. 1. Państwowa Komisja Cen przy Radzie Ministrów ustala w ramach wytycznych określonych przez Radę Ministrów następujące ceny, opłaty i stawki taryfowe:

- 1) ceny detaliczne artykułów przeznaczonych na potrzeby ludności,
- 2) ceny dokonywanego przez jednostki gospodarki uspołecznionej skupu artykułów rolnych i zwierzęcych oraz zwierząt hodowlanych, ryb i zwierzyny — nie objętych obowiązkiem dostaw lub kontraktacją,
- 3) ceny w zakładach żywienia zbiorowego,
- 4) taryfy i opłaty za usługi świadczone ludności zarówno przez przedsiębiorstwa i instytucje uspołecznione jak i osoby nie będące jednostkami gospodarki uspołecznionej,

- 5) ceny materiałów siewnych z wyjątkiem nasion roślin przemysłowych oraz pasz z wyjątkiem pasz treściwych,
- 6) ceny leków,
- 7) ceny wydawnictw.

2. Przy zatwierdzaniu cen artykułów przeznaczonych na zaopatrzenie przemysłu Państwowa Komisja Cen działa w porozumieniu z Państwową Komisją Planowania Gospodarczego.

3. Państwowa Komisja Cen może zlecić ustalenie cen:

- 1) artykułów służących dla zaopatrzenia lokalnego oraz usług, dla których nie ustala się cen ogólnie obowiązujących — prezydiom wojewódzkich rad narodowych.
- 2) artykułów wytwarzanych przez spółdzielnie — centralom spółdzielni lub prezydiom wojewódzkich rad narodowych, ustalając wytyczne, według których powinny działać.

§ 3. 1. Minister Obrony Narodowej lub upoważnione przez niego organy wojskowe ustalają w ramach określonych przez Radę Ministrów:

- 1) opłaty i ceny za świadczenia i usługi dokonywane w ramach wojska na rzecz żołnierzy oraz innych osób uprawnionych do tych świadczeń i usług,
- 2) cenniki wojskowe artykułów żywnościowych, paszy, umundurowania, wyposażenia i sprzętu wojskowego.

2. Minister Obrony Narodowej przedstawia Radzie Ministrów do zatwierdzenia projekty wytycznych do ustalania cen i opłat wymienionych w ust. 1.

§ 4. 1. Prezydium wojewódzkich rad narodowych przy ustalaniu cen działają przez wojewódzkie komisje cen.

2. Prezes Rady Ministrów ustali organizację wojewódzkich komisji cen, tryb powołania członków oraz szczegółowy tryb postępowania tych komisji.

§ 5. Prezes Rady Ministrów może przekazać właściwym ministrom ustalanie niektórych kategorii cen należących do właściwości Państwowej Komisji Cen przy Radzie Ministrów.

§ 6. Zakres właściwości określony w §§ 1 i 2 nie dotyczy ustalania cen, opłat i stawek taryfowych należących do zakresu działania Rady Ministrów zgodnie z art. 1 dekretu z dnia 3 czerwca 1953 r. o ustalaniu cen,

opłat i stawek taryfowych (Dz. U. Nr 31, poz. 122) i rozporządzeń wydanych na jego podstawie.

§ 7. 1. Wnioski w sprawie ustalania cen, opłat i stawek taryfowych, o których mowa w art. 1 ust. 1 dekretu z dnia 3 czerwca 1953 r. o ustalaniu cen, opłat i stawek taryfowych, właściwi ministrowie przedkładają Radzie Ministrów za pośrednictwem Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, o ile dotyczą one spraw wymienionych w § 1 ust. 1, lub za pośrednictwem Państwowej Komisji Cen przy Radzie Ministrów, o ile dotyczą spraw wymienionych w § 2 ust. 1.

2. Państwowa Komisja Cen działa w porozumieniu z Państwową Komisją Planowania Gospodarczego.

§ 8. 1. Wnioski w sprawie ustalenia cen detalicznych kierowane do Państwowej Komisji Cen przy Radzie Ministrów lub właściwego ministra powinny być w odpisie skierowane do Ministerstwa Handlu Wewnętrznego. Państwowa Komisja Cen lub właściwy minister ustala ceny po zasięgnięciu opinii Ministerstwa Handlu Wewnętrznego.

2. Państwowa Komisja Cen w porozumieniu z Ministerstwem Finansów ustali zakres cen, opłat i stawek taryfowych, które wymagają uprzedniego zaopiniowania przez Ministerstwo Finansów.

§ 9. 1. Wniosek o określenie wytycznych dla ustalenia cen, opłat i stawek taryfowych, o których mowa w art. 2 dekretu z dnia 3 czerwca 1953 r. o ustalaniu cen, opłat i stawek taryfowych, opracowują w formie projektów uchwał Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego lub Państwowa Komisja Cen przy Radzie Ministrów w zależności od kompetencji określonych w § 1 ust. 1 i w § 2 ust. 1.

2. Państwowa Komisja Cen działa w porozumieniu z Państwową Komisją Planowania Gospodarczego.

§ 10. Uchwała dotyczy zarówno cen artykułów produkcji krajowej jak również cen artykułów pochodzących z importu.

§ 11. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego oraz właściwym ministrom.

§ 12. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *B. Bierut*